

ribus Theolo. qq. lib. 4. q. 1. de Sacramen-
 to Matrimonij art. 4. difficultate. 2. videli-
 cet q̄ verba quę prius proferuntur, materię
 rationem habent, quę autem superueniunt,
 formę rationem induunt. Et ratio est, quia
 verba quę posterius ab altero coniugum pro-
 feruntur, verbis præcedentibus dant esse Sa-
 cramentale: proprium namq; formę est da-
 re rei esse. Vel vt dicit Pater Soto in. 4. dist.
 26. q. 2. ar. 1. verba vtriusq; coniugis sunt
 sibi inuicem materia & forma. Quia sibi in-
 uicem præstant, recipiuntq; Sacramentale esse.
 Ex hoc infertur quod verba illa, Ego vos in
 Matrimonium coniungo. &c. non sunt for-
 ma huius Sacramenti, licet sint de necessitate
 præcepti, ita vt omittens peccet, vt docet do-
 ctissimus pater Magister à Veracrucē in Ap-
 pendice ad suum Speculum dubio. 4. quem
 sequitur Salzedo in Practica criminali Ca-
 nonica, cap. 73. fo. 235. colu. 1. & addit nõ
 excusari Clericum prædicta verba omitten-
 tem à mortali crimine, & à pœna à suo Ordĩ-
 nario imponenda, si dictis verbis in Matrimo-
 niis contrahendis non vtatur. Et concl.
 4. eiusdem dubij dicit, q̄ si Parochus cog-
 nito consensu vtriusq; in Matrimonio, nulla